

[POWZDAWAĆ *vb impf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); w *inf* -dǫw-; w *formach praes* *prawdopodobnie* -dǫw-, -daj- (tak w dawać); *drugie a jasne*.

inf powzdǫwać. ◊ *praes* 1 sg powzdǫwǫm. ◊ 3 sg powzdaje. ◊ 3 *pl* powzdǫwǫją.

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVI w. s.v. powzdać*.

1. Przekazywać, oddawać: Powzdawam/ Trado, concedo. *Volck Ttt*.

a. Przekazywać z mocą prawną (o przenoszeniu przed sądem praw do nieruchomości); *addicere, emancipare, mancipare, tradere, transcribere, mancipio vel mancupio dare Cn* [co komu]: A pomięiony Wociech Domagala z Iadwygǫ zonǫ fwoiǫ, iedęn drugięmu po śmiercy powzdawǫją thęn mielcuch ze po śmiercy mężowej, nykt nie ma do tego, procz zony. Thak thez on po śmiercy zęnyyny. *ZapWpolJutr 1548 4/16v*; dobrowolnie przedal roliǫ Pawłowy sąliadowy nałzęmu, za pięć grzywięn. a thez mu roliǫ powzdaie, thak dęugo y fzeroko, iako on łǫm trzymał. *ZapWpolJutr 1549 4/17v*.

Zwroty: »powzdawać na czasy wieczne«: A przestoz ięmu thę roliǫ powzdaie, na czǫły wieczne. *ZapWpolJutr 1549 4/17*.

»mocną rękǫ [= *prawomocnie*] powzdawać«: A thakze ięmu thę maięthnoć moczną rękǫ powzdaie, yz on może zniǫ czynić co chce, przedać, frymarczyć, albo ku fwęmu pozytku liepszęmu obrocyć. *ZapWpolJutr 1548 4/16*.

b. Przyznawać [co komu]: Bo chociaż też oni [*kaznodzieje*] prace/ y nǫuki/ y dowćipu fwego przydawǫiǫ/ wǫzǫkze wǫzytkę chwałę Pǫnu Chryłtułowi powzdawǫć maǫiǫ *WujPos 1590 299* (*Linde s.v. powzdać*).

2. Składać rezygnację z pełnienia czegoś; *tradere, transmittere Cn* [co]: A iż on, [...] swǫj urząd senijorski albo superintendencki powzdaje a przed nie kładzie, za to żǫdajǫc, iżby kto inszy, snadź godniejszy, od nich na ten urząd wybran a potwierdzon był *AktaSynod II 51*.

Formacje współrdzenne cf DAĆ.